

at Regeringen er ganske uberettiget til i Mindretallets Tilslutning til Finansloven at se et Tillidsvotum.

Et andet Mindretal (la Cour, P. G. C. Jensen, Moltke-Lystrup, Holger Petersen og Tolderlund) tiltræder det første Mindretals Bemærkninger om det utilfredsstillende i Finanslovsforslagets Indhold i Henseende til Forsvarsvæsenet, men finder, da Lovforslaget er enstemmig vedtaget af Folketinget, ikke at burde fremsætte Forslag om Ændringer paa dette Omraade, ligesom Mindretallet i øvrigt efter Omstændighederne vil afholde sig fra at stille andre Ændringsforslag. Men da den nuværende Regering ifølge sine Udtalelser ved Lovforslagets første Behandling vil drive en Politik, som Mindretallet anser for fordærlig, og endvidere har tilkendegivet, at den i Vedtagelse af Finanslovsforslaget vil se en Tilkendegivelse af, at der gives Regeringen parlamentarisk Legitimation, maa Mindretallet, for at forebygge enhver Misforstaaelse af sin Stilling, raade sine Meningsfæller til ikke at stemme for Lovforslaget.

Et tredje Mindretal (Harald Jensen) udtaler sin Tilfredshed med Udsættelsen af forskellige militære Foranstaltninger og de herved sparede Beløbs Anvendelse til produktive Formaal, men kan dog, af Hensyn til, at Finansloven indeholder Bevillinger til Militærvæsenet, ikke stemme for den og vil derfor afholde sig fra at stemme.

Jørgen Berthelsen forbeholder sig mundtlig at motivere sin Afstemning.

J. Pedersen forbeholder sig mundtlig at motivere sin Afstemning."

Medens Jørgen Berthelsens Standpunkt var det, at han vel agtede at stemme for Finanslovsforslaget, men at han af saglige Grunde var misfornøjet med forskellige Punkter deri, navnlig det lave Tilskud til Privatbaneanlæg, udtalte Jørgen Pedersen, at han vilde undlade at stemme; han havde ønsket, at ogsaa det førstnævnte Mindretal havde stillet sig paa samme Maade i Stedet for at stemme for Finansloven men med Forbehold, ... „det kunde have interesseret mig at se, at det kun blev ganske enkelte Medlemmer, som stemte for denne Finanslov, det vilde have været et saadant kønt Udtryk for den nære, den særlige Tillid, denne Regering har i dette Ting, som den har bebudet en Udryddelseskrig imod.“

Angaaende det socialdemokratiske Partis Stilling overfor Finansloven udtalte *Harald Jensen* (Sp. 1050): „For vort Vedkommende skal jeg kun sige, at vi som i tidligere Aar i

---

det parlamentariske Princip. Men det kan naturligvis kun være denne Regering kært, at ogsaa Landstinget paa denne Maade slutter sig om den og erklærer den for den rette Regering her til Lands“.